

UPOKOJENEC

GLASILO BANOVINSKEGA DRUŠTVA DRŽAVNIH IN SAMOUPRAVNIH UPOKOJENCEV ZA DRAVSKO BANOVINO

Št. 11.

Ljubljana, dne 30. novembra 1940.

Leto V.

Uredništvo in uprava: Wolfova ulica št. 10. Tel. 4553. Izhaja enkrat mesečno.

Naši delegati zopet v Beogradu

Delegati vseh banovinskih društev državnih in samoupravnih upokojencev so ponovno posredovali v Beogradu 8. dne novembra t. l. Sprejel jih je g. minister financ, ki jim je na njihovo predstavko, da je stanje uradnikov in upokojencev zaradi rastoče draginje nevzdržno, izjavil, da je preureditev uredbe z dne 8. marca, pri kateri so bile nekatere kategorije upokojencev prezrte, že gotova in **da se bo objavila še ta mesec**. Pojasnil je, da so v uredbi upoštevani tisti upokojenci, ki so bili z uredbo z dne 8. marca t. l. prezrti.

Nadaljnjih draginjskih doklad ne more dati, pač pa bo skrbel za to, da bo vlada maksimirala cene za vse življenjske potrebe, s čimer bo omogočeno tudi državnim uslužbencem in upokojencem preživljati se z dosedanjimi prejemki. Skrbel bo tudi za to, da bodo nabavljalne zadruga mogle prodajati blago po čim nižji ceni, in bo tem zadrugam nadoknadel razliko med nakupno in prodajno ceno.

Delegat je sprejel tudi slovenski minister dr. Krek, ki je obljubil svojo podporo, in je peljal deputacijo h gradbenemu ministru dr. Vuloviću, kjer so delegatje posredovali zaradi ukinitve kuluka. Minister dr. Vulović stoji na istem stališču kakor dr. Krek in priznava socialno neupravičenost, da v nekaterih banovinah samo državni in samoupravni nameščenci in upokojenci plačujejo kuluk, in je obljubil, da bo skušal odpraviti to krivico, seveda šele tedaj, če bodo samoupravna oblastva dobila nadomestilo za dohodke iz kuluka.

Nadalje so delegatje izročili svoje predstavitve v vseh ostalih ministrstvih.

Ob tej priliki je vodilna uprava vseh upokojeniških društev v državi, to je društev za banovino Dravsko, Drinsko, Dunavsko, Vrbasko, Vardarsko, Zetsko in Hrvatsko, (prej Savsko in Primorsko banovino) na svoji seji, ki je bila v Beogradu dne 8. novembra 1940, na osnovi soglasnega zaključka vseh delegatov sklenila naslednjo

Resolucijo:

1. Upokojenci ugotavljajo, da gospod minister financ in kraljevska vlada niso

upoštevali resolucije in ponovne predstavitve, katero je predložila vodilna uprava v Zagrebu dne 27. avgusta, oziroma 18. septembra t. l. glede veljavnosti uredbe o izredni dokladi državnih uradnikov in upokojencev.

2. Ugotavlja se, da je današnji materialni položaj vseh upokojencev in njihovih rodbin več nego obupen, celo tak, da niso več daleč od beraške palice, zlasti upokojenci, ki morajo vzdrževati otroke ali roditelje.

3. Da so upokojenci v tako obupnem položaju, je krivda nekdanjega diktatorskega režima, ker ko so se prejemki 1935. leta reducirali, je zadela redukcija tudi upokojence, ko so se pa aktivnim uslužbencem leta 1937. ti reducirani prejemki deloma vrnili, so bili upokojenci od te blagodati izključeni.

4. Ugotavljamo, da je kraljevska vlada s 1 dnem septembra 1940. aktivnim uslužbencem dovolila izredno draginjsko doklado in povišala doklado za otroke. Upokojencem se s to uredbo povišuje samo doklada za otroke, dasi so že v letih in večinoma nimajo otrok v dobi izpod 16., oziroma 23. let. Naslov: „Uredba o izredni dokladi državnih uslužbencev in

upokojencev“ je naredil vtis na javnost, da so tudi upokojenci dobili to doklado.

5. Ne spuščamo se v ocenjevanje upokojeniških zaslug za državo, toda ugotavljamo, da so se vojskovali za osvobojenje in ujedinjenje, da so dali vse za blagor kralja in domovine, da so trpele tudi rodbine, da so se po koncu vojne vračali v opustošene in porušene domove itd.

6. Vsi državni, samoupravni pa tudi privatni nameščenci, kakor tudi delavci so dobili po iniciativi oblasti povišanje prejemkov, in v banovini Hrvatski je oblastvo določilo, v katerem odstotku se morajo povečati plače privatnim nameščencem, upokojencem pa se vobče niso povečale doklade, dasi bi po svojih zasluhah morali biti med prvimi.

Zaradi tega Vas, gospod minister, prosimo, da izvolite z ozirom na vsakodnevno vse večjo draginjo, ki nas čez vse mere pritiska in tlači, odrediti, da se omenjena uredba raztegne tudi na upokojence in da se v bodoče, kadar se aktivnim državnim uslužbencem poviša sedanja izredna doklada, velja to povečanje tudi za upokojence civilnega in vojaškega staleža.

V Beogradu 8. novembra 1940.

Podpisi.

Redni občni zbor

Banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani v Frančiškanski dvorani v nedeljo, dne 3. novembra 1940.

Ker ob določeni uri 8.30 ni bilo dovolj navzočih članov, je pričel predsednik ob 9. uri občni zbor, ki je bil pravilno sklican in javljen policijski upravi. Ugotovil je sklepčnost in pozdravil vse navzoče, ki jih je bilo okoli 80 članov in članic.

Nato je imenoval za zapisnikarja kapetana v p. g. Jožka Rosino, za overovatelja zapisnika pa banskega svetnika g. Mlekuža in g. Peršiča.

Predsednik je prečital vdanostno brozjavko Nj. Vel. kralju Petru II., ki so jo navzoči soglasno in z navdušenjem sprejeli. Nato je pozdravil odposlanca policijske uprave in zastopnike listov „Jutra“ in „Slovenskega Naroda“.

Omenil je, da je tajništvo in blagajniško poročilo ter poročilo o imovini posmrtnega sklada bilo objavljeno že za prvič sklicano skupščino v majnikovi številki „Upokojenca“. Kakor je znano se tedaj občni zbor ni mogel vršiti, ker so bila z ukazom ministrstva za notranje posle z dne 17. maja t. l. — torej dva dni pred našim napovedanim občnim zborom — vsa zborovanja prepovedana. Zato je vprašal navzoče, ali želé, da se to že objavljeno poročilo prečita. Zborovalci so soglasno izjavili, da to ni potrebno.

Nato je prosil tajnika g. Spendeta, da prečita nadaljnje poročilo o delovanju upravnega odbora od maja dalje. Tajnik

je prečital to poročilo, ki ga objavljamo na drugem mestu. Zborovalci so poročilo soglasno odobrili.

Blagajnik je podal kratko poročilo o premoženjskem stanju in o dolgu PS društva, ki pa je sedaj popolnoma poravnano. Po kratkem pojasnilu, ki ga je zahteval g. banski svetnik Mlekuž glede tega dolga PS, se je blagajnikovo poročilo odobrilo. Poslovodja PS kapetan Rosina je poročal o današnjem imovinskem stanju sklada in se je tudi to poročilo soglasno odobrilo.

V imenu pregledovalcev računov je poročal g. inspektor finančnega ministrstva Janko Jan, da sta z g. Goritschniggom ponovno pregledala vse blagajniške knjige in druge pripomočke ter knjige PS in da sta našla vse v najlepšem redu. Predlagal je, da se izreče zahvala društvenemu blagajniku in poslovodji PS za vzorno poslovanje, odboru pa podeli razrešnica. Predlog je bil soglasno sprejet.

Nato je prešel občni zbor na volitve novega odbora. Predsednik je omenil, da se voli predsednik, 14 odbornikov za dobo dveh let, šest odborniških namestnikov za enoletno dobo in dva računski preglednika za dobo dveh let.

Za besedo se je oglasil g. banski svetnik Mlekuž in je predlagal, da zbor izvoli dosedanega zaslužnega predsednika g. dr. Ivana Vrtačnika, predsednika upravnega sodišča v p., per acclamationem zopet za predsednika, kar so navzoči z veseljem pozdravili. G. predsednik se je zahvalil za zaupanje in izjavil, da zopet sprejme predsedstvo. Nato je g. ravnatelj Zorko prečital listo 14 odbornikov, 6 namestnikov in 2 računskih preglednikov. G. banski svetnik Mlekuž je predlagal izvolitev vsega **dosedanjega** odbora, nakar je pojasnil tajnik, da to ni mogoče, ker je dosedanji podpredsednik, apelacijski svetnik g. Jakob Antloga zaradi bolezni odklonil zopetno izvolitev, odbornik Ivan Zovič pa se je preselil iz Ljubljane v Ljeto. Potrebno je tudi, da se izvolita v odbor en zastopnik Mariborčanov in njegov namestnik. Vse to že upošteva lista, ki jo je predlagal g. Zorko. Po tem pojasnilu je bila lista soglasno sprejeta. V odbor so bili izvoljeni:

Abram Ivan, pisarniški ravnatelj v p.
Adlešič Albin, inspektor drž. železnic v p.

Arko Franjo, inspektor fin. kontrole v p.

Bekš Joža, davčni inspektor v p.

Jagodić Anton, pisarniški ravnatelj v p.

Modić Karla, poštna uradnica v p.

Ogorelec Anton, nadučitelj v p. v Mariboru.

Dr. Papež Milan, višji zdravstveni svetnik v p.

Rosina Jožko, kapetan v p.

Spende Anton, ravnatelj zemljiške knjige v p.

Dr. Vidlič Fran, vladni svetnik v p. v Kamniku.

Wester Josip, prosvetni inspektor v p.

Šercer Ivan, orožniški narednik-vodnik I. v p.

Žgajnar Matej, šolski upravitelj v p.
Namestniki: Mladič Anton, višji sodni svetnik v p.

Abram Vladimir, višji pisarniški ravnatelj v p.

Žerjav Mihael, kapetan v p.

Testen Lovro, inspektor drž. železnic v p.

Šterk Štefan, višji stražnik v p.

Purkhart Josip, šolski upravitelj v p. v Mariboru.

Preglednika računov: Goritschnigg Franc, fin. inspektor v p.

Jan Janko, inspektor fin. ministrstva v p.

Po končanih volitvah je tajnik prečital pismen predlog člana majorja g. Burnika v Štorah, da se ukine III. draginjski razred in omejitve višine postranskega zasluzka v tem razredu. Sklenilo se je, da se spomenica predloži zagrebški vodeči upravi, ki naj jo predloži na merodajnem mestu. Tajnik je dalje prečital poročilo g. Purkharta v Mariboru o stanju društva „Selbsthilfe“ v Nemčiji, ki sedaj posluje v Gradcu in pri katerem so še sedaj včlanjeni nekateri naši učitelji (poročilo objavljamo na drugem mestu). G. vladni svetnik dr. Vidic je bil mnenja, da je plačevanje jugoslovanskih članov društvu, ki ima svoj sedež izven države, vsekakor otežkočeno in da bi se bilo moralo društvo likvidirati po prevratu, ako ima kaj premoženja. Ako pa je društvo osnovano na načelu, da se plačujejo prispevki za vsakega umrlega člana, je seveda težko, da se naši člani odrečejo, ako so že dolgo let plačevali take prispevke. Nekdo izmed navzočih članov je pojasnil, da glede plačevanja prispevkov ni nikakih težkoč.

G. banski svetnik Mlekuž je predlagal, naj bi se prihodnji občni zbor sklical za poznejšo uro. Predsednik je pojasnil, da se je to že prej prakticalo, vendar se je včasih zgodilo, da se je občni zbor raztegnil čez opoldansko uro in je veliko navzočih članov pred zaključkom občnega zbora zapustilo dvorano. Lahko pa se prihodnji občni zbor skliče za eno uro pozneje.

S tem je bil dnevni red končan in predsednik je ob 10. uri zaključil občni zbor.

Ob zaključku občnega zbora sta prišla mariborska zastopnika g. nadučitelj Ogorelec in šolski upravitelj Purkhart. Vlak je imel skoro eno uro zamude. Tajnik je obema poročal o poteku zbora, kar sta vzela z odobravanjem na znanje.

Občni zbor je potekel v miru in popolnem soglasju vseh članov, kar je dokaz umerjenosti, zrelosti in solidarnosti naših članov, hkrati pa priznanje upravnemu odboru, da je članstvo zadovoljno z njegovim delom.

Na vdanostno brzojavko z občnega zbora banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani Nj. Vel. kralju Petru II. je prejelo društvo od Maršalata dvora naslednjo zahvalo:

Beograd, 6. novembra 1940.

Gospodu predsedniku!

Po najvišjem nalogu mi je čast izjaviti Vam zahvalnost za iskrene želje in nemojnost zvestobo, katere so upokojenci poslali Nj. Vel. kralju in kraljevskemu domu prilikom občnega zbora banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani.

Izvolite prejeti, gospod predsednik, pri tej priliki izraze mojega odličnega spoštovanja.

Maršal dvora:

B. Z. Čolak-Antić s. r.

Kakor smo veseli tega odgovora, tako nas še posebno veseli, da smo prejeli na slovensko vdanostno izjavo od maršalata dvora slovenski odgovor.

Med tiskom lista so časopisi že objavili zvišanje doklad drž. upokojencem. Uredba, ki jo v Službenem listu še nismo čitali, stopi po časopisnih vesteh 1. decembra v veljavo. V decembrski številki „Upokojenca“, bomo avtentični tekst uredbe objavili.

Borba proti draginji

Organizacija državnih in samoupravnih uslužbencev in upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani je priredila posvetovanje zastopnikov vseh v organizaciji združenih društev, ki so dne 14. oktobra 1940. sklenili naslednjo

Spomenico.

Državni in samoupravni uslužbenci in upokojenci vseh strok in položajev smo vsa zadnja leta najslabše situirani stan v državi. Že nepretrgoma od leta 1935. dalje gre naše stremljenje za tem, da se naši prejemki povišajo na tisto višino, ki bi nam zagotovila vsaj skromni eksistenčni minimum. Naše utemeljene in upravičene zahteve so bile na odločujočih mestih uvaževane le v nadvse neznatni

meri. V novembru leta 1937. smo prejeli aktivni državni uslužbenci, spomladi leta 1940. pa le del državnih upokojencev osebne prejemke povišane za toliko, za kolikor nam jih je okrnila kraljevska vlada z znano uredbo iz meseca septembra 1935. Dočim smo imeli državni uslužbenci in deloma upokojenci letos meseca julija in avgusta osebne prejemke kakor leta 1935., so bile cene življenjskih potrebščin v tem času za 90% večje od cen v letu 1935.

Povišanje osebnih prejemkov, ki ga je izvršila kraljevska vlada v mesecu septembru 1940 z uredbo o izrednih dokladah, je bilo zopet tako nezumno, da ni izboljšalo našega gmotnega položaja.

Državnim upokojemcem uredba sploh ni prinesla prav nobenega izboljšanja, izločila je tudi vse aktivne uslužbenke od IV/2 položajne skupine navzgor in vse uslužbenke finančne kontrole. Za ostale aktivne uslužbenke je znašalo povišanje od najmanj 50.— din do največ 200.— din mesečno. Izračunano v odstotkih znači to le 3% do 12% poviška dotedanjih prejemkov. Primerjava cen življenjskih potrebščin pa kaže, kakor je navedeno že zgoraj, da so se od januarja leta 1935. do septembra leta 1940. dvignile cene najnavadnejšim življenjskim potrebščinam za 90% (pa tudi za 100 in 200%; op. uredništva). Ob teh prejemkih in ob času tako ogromno poraslih cen je naše življenje več kot bedno.

Cetudi zasleduje uredba o izrednih dokladah namen pomagati nameščenski družini, je pomoč, ki jo nudi, skrajno nezadostna. Dodatek za ženo uredba popolnoma izpušča, za otroke pa priznava le 50.— din mesečno. Spričo tega kljub priznanju izredne doklade za otroke skupni prejemki v večini primerov še vedno niso dosegli prejemkov pred septembrom leta 1935., ko so uživali uslužbenci in upokojenci tudi rodbinsko doklado za ženo.

Izvršeno povišanje prejemkov v obliki izrednih osebnih dokladov za otroke je še posebno neučinkovito, ker se cene še ne prestopajo tudi dalje dvigajo. Vse uredbe proti draginji in vsi ukrepi, ki so bili izdani v zvezi z njimi, niso mogli preprečiti naraščanja cen in so se zato v praksi izkazali kot neprimerni in neučinkoviti.

Današnje stanje ne sme predolgo trajati, zato zahtevamo takojšnje ukrepe za ureditev naše eksistence in eksistence naših družin. Predvsem je potrebno:

1. Da se uradno določijo maksimalne cene za vse življenjske potrebščine, tako industrijske kakor kmetijske, in da se za oskrbo prebivalstva uvede racionirana aprovizacija. Le na ta način bo mogoče preprečevati nadaljnje dvigovanje cen, odeduštvo in kupičenje zalog.

2. Da se z ozirom na tako ustaljene cene regulirajo prejemki prav vseh državnih in samoupravnih uslužbencev in upokojencev. Vsem nam je treba ustvariti tak eksistenčni minimum, da bomo lahko brez pomanjkanja in v redu izvrševali svoje delo. Ob tej priliki je treba izravnati vse razlike med prejemki posrednih strok aktivnih in upokojenih državnih uslužbencev (primer: žandarmerijski in policijski upokojenci).

3. Zaščititi je treba družine vseh državnih in samoupravnih nameščencev in upokojencev. Za žene in otroke je treba priznati doklade v toliki višini, da se družinam ne bo več treba boriti s pomanjkanjem in bedo.

4. Država, banovina in avtonomne občine naj poskrbe za sredstva, iz katerih bi mogli prejemati njih uslužbenci in upokojenci brezobrestna posojila. S temi posojili, ki bi jih vračali v zmernih mesečnih obrokih, bi uslužbenci in upokojenci poravnali dolgeve, ki so jih bili prisiljeni delati v zadnjih letih za najnujnejše

življenjske potrebščine zaradi svojih nezadostnih prejemkov.

Pregled državnih dohodkov in izdatkov za prvih pet mesecev proračunskega leta 1940/41. kaže, da je že danes država sposobna izboljšati položaj svojim uslužbencem in upokojemcem. Ta pregled izkazuje 792.000.000 proračunskih prihrankov, ki bi se vsi lahko uporabili v gornjo svrhu. Kolikor gospodarstvo samoupravnih teles trenutno ni v tako ugodnem položaju, so potrebne nove dajatve, ki naj zadevajo le tiste gospodarske sloje, ki jih najlaže zmorejo.

Podpisane organizacije državnih in samoupravnih uslužbencev in upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani se obračamo na vsa pristojna oblastva in prosimo za hitre ukrepe v smislu in po predlogih te naše spomenice.

V Ljubljani, dne 14. oktobra 1940.

Društvo sodnikov kr. Jugoslavije, sekcija Ljubljana. — Združenje poštnohranilničnih nameščencev kraljevine Jugoslavije, uprava banovinske sekcije v Ljubljani. — Združenje davčnih uradnikov kraljevine Jugoslavije, poverjeništvu Ljubljana. — Združenje železniških uradnikov kraljevine Jugoslavije, oblastna uprava Ljub-

ljana. — Društvo sodnih izvrševateljev kraljevine Jugoslavije v Ljubljani. — Jugoslovansko učiteljsko združenje, sekcija za Dravsko banovino v Ljubljani. — Društvo žandarmerijskih upokojencev za Jugoslavijo s sedežem v Ljubljani. — Banovinsko društvo državnih in samoupravnih upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani. — Stručno združenje mašinovodja državnih železnica in brodova kraljevine Jugoslavije, oblastna uprava v Ljubljani. — Združenje učiteljstva meščanskih šol kraljevine Jugoslavije, sekcija za Dravsko banovino. — Udruženje zemljiškoknjižnih činovnika kraljevine Jugoslavije v Zagrebu, sekcija Ljubljana. — Dravska sekcija udruženja zvančnikov finančne kontrole Ljubljana. — Združenje uradnikov PTT stroke v Ljubljani. — Udruženje sodno-administrativnega osebja kraljevine Jugoslavije, sekcija Ljubljana. — Udruženje jugoslovanskih narodnih železničarjev in brodarjev, oblastni odbor Ljubljana. — Udruženje univerzitetnih nastavnikov kraljevine Jugoslavije, sekcija Ljubljana. — Društvo banovinskih uslužbencev in upokojencev Dravske banovine v Ljubljani. — Združenje gledaliških igralcev, sekcija Ljubljana.

Dopolnilno poročilo upravnega odbora

(Podano na občnem zboru dne 3. novembra 1940.)

Redni občni zbor, sklican na 19. dan maja t. l., je policijska uprava prepovedala, ker so bila z ukazom ministrstva za notranje posle z dne 17. maja t. l., torej dva dni pred našim napovedanim občnim zborom — do nadaljnjega prepovedana vsa zborovanja, manifestacije, javni sprejemi in skupščine.

Izčrpno poročilo o društvenem delovanju v pretekli dobi je bilo objavljeno v „Upokojencu“ z dne 15. maja t. l., namenjeno za napovedani občni zbor.

Ker je pa od tedaj preteklo že pol leta, smatramo za potrebno, da na kratko poročamo o nadaljnjem društvenem delovanju.

1. Dne 8. junija t. l. je umrl naš dolgoletni predsednik, voditelj celokupnega slovenskega pa tudi vsega jugoslovanskega javnega uradništva, g. Makso Lilleg. Iz hvaležnosti je bil počaščen s častnim predsedstvom našega društva. Vsi slovenski dnevniki, a tudi nekateri hrvaški in srbski so prinesli laskave nekrologe o tem zaslužnem možu. „Upokojenec“ je počastil njegov spomin v letošnji julijski številki. Slava mu!

Naš dolgoletni zaslužni blagajnik in podpredsednik, ki je vodil nekaj časa tudi posle predsednika, poštni ravnatelj Ivan Vidmar je slavil 19. junija t. l. svojo 90 letnico, duševno in telesno čil in krepak.

Društvo mu je pismeno čestitalo in je umestno, da se tega izrednega jubileja spomnimo tudi na današnjem občnem zboru.

2. Dne 1. avgusta t. l. je izšla nova uredba o izrednih dokladah nameščencev, delavcev in upokojencev.

Ta uredba je drž. upokojence silno razočarala, saj so bili deležni upokojenci edino le izredne doklade za vsakega otroka po 50 din na mesec!

Banovinska društva so smatrala za svojo dolžnost, odposlati svoje delegate v Beograd v mesecu avgustu. O križevem potu te delegacije smo poročali v septembrski številki „Upokojenca“, kjer je bila tudi objavljena resolucija, izročena ministrom gg. Cvetkoviću, dr. Mačku, dr. Šuteju, dr. Budisavljeviću, dr. Korošču, dr. Markoviću, dr. Torbarju, dr. Andresu, Smoljanu, Kulenoviću in Nediću.

V fin. ministrstvu je dobila deputacija zagotovilo, da se bo uredba z dne 8. marca t. l. popravila v našo korist in da bodo deležni poviškov vsi ostali upokojenci. Do danes se to še ni zgodilo!

3. Društvo je storilo korake zaradi povečanja relacije od 20 na 40 km za vožnje po drž. železnicah brez žigosanja legitimacij. Posredovali smo pri g. gen. direktorju drž. železnic. Dobili smo obvestilo, da se bo to vprašanje obravnavalo o priliki sprememb splošnega pravilnika o voznih ugodnostih.

Ali se je o tem že razpravljalo, nismo dobili nadaljnjega obvestila.

4. Dne 16. julija t. l. je priobčil „Slovenec“ članek pod naslovom: „Ljubljanska okolica v I. drag. razred“.

Po tem članku spada v I. drag. razred ne samo Ljubljana, temveč tudi vse občine in vasi, ki so sprejete v širši gradbeni

okolih (Polje, Ježica, Rudnik, Št. Vid nad Ljubljano, Smarje pod Š. goro in Podgorica, vse te občine v celoti, vasi Kozarje in Stranska vas ter od občine Dobrunje vse vasi v ravnini.)

Članek navaja, da so morale avtomatično slediti tudi posledice: Vsi **drž. uradniki in drž. uslužbenci**, pa tudi **drž. upokojenci** so bili **pomaknjeni iz III. v I. drag. razred.**

Tudi gradbeno ministrstvo je z odlokom z dne 19. junija t. l., št. 24506 izjavilo, da spadajo vsi kraji v regulacijskem območju Ljubljane, ki so zgoraj navedeni, v gradbeni okolih Ljubljane in tako v I. drag. razred.

Aktivni učitelji, službujoči v navedenih krajih, so že dobili plačano razliko nazaj od 1. aprila 1939, ravno tako tudi državno osebo umobolnice na Studencu.

Podpore po I. drag. razredu prejema tudi rodbine na orožne vaje pozvanih vojni obveznikov, ki stanujejo v navedenih občinah.

Naše društvo je glede tega vprašanja storilo v polni meri svojo dolžnost in storilo prav vse korake, kar je razvidno iz obsežnega članka v oktobrski številki „Upokojenca“.

Po dobljenih informacijah pa ne moreta niti fin. niti železniška direkcija izplačati drž. upokojencem te razlike, dokler ne dobita naloga od svojega pristojnega ministrstva.

5. Draginja narašča, položaj drž. nameščencev in še bolj upokojencev postaja obupen. S strahom gleda večina zaposavljenega upokojenstva v bližnjo bodočnost.

Delegatje vseh banovinskih društev se zopet zberejo v petek 8. t. m. v Beogradu, da zadnjikrat opozorijo vlado na neznosne in žalostne razmere, v katerih živi svoje bedno beraško življenje velika večina drž. upokojencev. Zaradi vedno večjega nesorazmerja med pokojninami in med tržnimi cenami prav vseh življenjskih potrebščin še nikdar ni padel gmotni položaj državnih upokojencev na tako nizko stopnjo kakor danes!

Tržne cene so poskočile za 50, deloma tudi do 100 in tudi še več odstotkov in še vedno naraščajo! Pokojnine so pa stale že pred to neznosno naraščajočo draginjo globoko pod eksistenčnim minimumom. Naše stanje in sploh tudi stanje ogromne večine aktivnih drž. uslužbencev je naravnost obupno!

Svobodni poklici imajo možnost, da svoje dohodke povišujejo sporedno z naraščajočo draginjo, medtem ko so drž. upokojenci navezani na popolnoma nezadostne pokojnine in se tresejo spričo strašne zavesti, da stojé na robu pogina.

Drž. upokojenci so vendar darovali vse svoje telesne in duševne moči državi in je sveta dolžnost pristojnih činiteljev, da temu zlu odpomorejo s takojšnjim povišanjem prejemkov na tako višino, ki odgovarja naraščajoči draginji, in predvsem z zimsko pomočjo z enkratnim izdatnim iznosom.

Jugoslovanskim članom nekdanjega društva „Selbsthilfe der Lehrerschaft Steiermarks in Rottenmann“!

O posmrtninskem skladu „Selbsthilfe“ se je govorilo na občnem zboru Ban. društva državnih in samoupravnih upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani dne 3. nov. 1940. Ker pa je bilo prizadetih članov, — ki so večinoma že upokojeni — le malo navzočih, zaradi tega podajam tem potom zadevno poročilo v celoti:

Koncem preteklega stoletja se je za območje cele dežele Štajerske ustanovilo društvo „Selbsthilfe der Lehrerschaft Steiermarks“, ki je imelo svoj sedež v Gaishornu, potem pa v Rottenmannu na Zg. Štajerskem in ki je ob prevratu štelo nad 700 članov. Po svetovni vojni je nastala državna meja med avstrijskimi in jugoslovanskimi člani tega društva. Na novo sicer ni smel nihko iz Jugoslavije pristopiti k „Selbsthilfe“, stari člani pa so še smeli ostati zraven.

Zaradi tega nas je še mnogo — zlasti dolgoletnih članov — ostalo zvestih temu dobrodelnemu društvu. Toda nekaj jih je le izstopilo, drugi zopet pa so bili črtani, ker niso poravnali zapadlih posmrtninskih prispevkov. Tako je leta 1929. živel v raznih krajih Slovenije 73 članov tega posmrtninskega sklada, letos pa jih je le še 27.

Na občne zборе v Graz smo pošiljali delegata, ki je tamkaj branil koristi jugoslovanskih članov „Selbsthilfe“; a kljub temu so nam posmrtnino znižali od 1400 S na 1000 S (—za Avstrijce pa je še ostalo 1400 S —).

Po „Anschlussu“ je bila „Selbsthilfe“ razpuščena. Tako se je zgodilo tudi z drugimi enakimi in sličnimi posmrtninskimi skladi. Ustanovilo se bo za učitelje enako posmrtninsko zavarovanje, tako zv. „Sterbegeldversicherung des NS Lehrerbundes“. Dokler se to ne izvede, bo „NS Lehrerbund, Gauverwaltung Steiermark, Graz, Albrechtgasse 3/1“ upravljal posmrtninski sklad nekdanje „Selbsthilfe“ pod imenom „Sterbegeldunterstützungskasse des NSLB Gauverwaltung Steiermark“. Sedanji posmrtninski prispevki znašajo 1 RM mesečno, posmrtnina pa 500 RM.

Ta reorganizacija je nam Jugoslovonom prinesla nove težkoče in neprilike.

Marsikdo namreč ne ve, ali je še kaj dolžen, ali je še član, kako bo spravil marke v Graz, ali se sploh še izplačujejo posmrtnine itd. Vrhu tega pa se še širijo vznemirljive zadevne govornice.

Zaradi tega sem se v imenu jugoslovanskih članov posmrtninskega sklada „Selbsthilfe“ dne 25. oktobra 1940 informiral in interveniral na pristojnem mestu v Grazu. Bil sem ljubeznjivo sprejet, popravil in popolnil sem seznam omenjenih članov in prejel zadovoljiva in razveseljiva pojasnila in zagotovila, m. dr.:

1. Z ozirom na plačilne težkoče so izključili samo tiste jugoslovanske člane, ki brez vsakega obvestila ozir. opravičila že dalj časa niso plačevali posmrtninskih prispevkov. Kdor je samo 2 leti na dolgu, tisti lahko zopet postane član posmrtninskega sklada nekdanje „Selbsthilfe“, če poravna zapadle prispevke teh dveh let.

2. Posmrtnine se redno nakazujejo potom banke na našo Narodno banko v Beogradu, i. s. v dinarjih. Tako se je n. pr. po tov. Gradišniku Antonu — zadnji smrtni primer — brez odtegljaja za 500 RM izplačalo 8725 din.

Sledeči člani naj takoj poravnajo do 31. decembra 1940 zapadle posmrtninske prispevke, drugače izgubé pravico do izplačila posmrtnine: Jug Elizabeta, Maribor, 12 RM; Wretzl Karl, Ptuj, 6 RM; Čulk Alojzija, Maribor, 6 RM; Zacherl Marija, Ljutomer, 6 RM; Požegar Avgust, Satohovci v Prekmurju, 21.67 RM; Wretzl Irene, Ptuj, 6 RM; Srebrnič Franc, Ljubljana, 8.17 RM; Kolletnig Marija, Slov. Bistrica, 32.87 RM; Wudler Rudolf, Petrovče, 35.67 RM; Bizjak Jožefa, Ljubljana, 35.67 RM; Kopriva Avgust, Sp. Polskava, 24.67 RM; Srebrnič Ana, Ljubljana, 8.17 RM.

Posmrtninski prispevki se lahko nakazujejo potom kake jugosl. banke; mesečno se sme poslati do 300 din, 1 RM = okroglo 18 din, bančni stroški pa znašajo vsakokrat 28 din.

Purkhart Josip,

Maribor, Tomanova 3.

Dvamesečna podpora

O razumevanju prvega odstavka § 95 uradniškega zakona.

Z določilom prvega stavka, odstavka 1, § 95 u. z. je določeno, da se po smrti državnega uslužbenca, aktivnega ali upokojenega, izplačajo kot pogrebna enomesečni celokupni prejemki umrlega uslužbenca. V drugem stavku istega odstavka pa je rečeno, da „se dadó ženi in otrokom kot podpora dvamesečni celokupni prejemki, če nimajo drugih dohodkov.“ Ta stavek je tolmačen z določilom § 70, točka 2, finančnega zakona za leto 1934./35. tako, „da imajo žena ali otroci

pravico do dvamesečnih prejemkov umrlega uslužbenca samo tedaj, kadar razen pokojnine nimajo niti imetka niti dohodkov od imetka ali osebnega dela.“ Pri uporabi tega predpisa v primeru štev. 32.034/34, kjer je neka učiteljica ostala po smrti svojega moža učitelja z mladoletni otroci, ki niso imeli niti imetka, niti dohodka, razen pokojnine po očetu, je državni svet razsodil, da plača vdove kot matere otrok predstavlja ne samo njej, temveč tudi otrokom oviro za pre-

jem dvamesečnih prejemkov kot podpore. V drugem primeru pa (štev. 12421/39) je državni svet stal na stališču, da so žena in otroci ločeni subjekti pravice do podpore, o kateri se govori, in da temu primerno oni — bodisi vdova, bodisi otroci — ki izpolnjuje pogoje za prejem podpore, ima pravico do nje brez ozira, ako drugi teh pogojev ne izpolnjuje. Potemtakem se je navedeni predpis različno tolmačil glede vprašanja: ali imetek ali dohodek žene umrlega državnega uslužbenca izključuje pravico uslužbenčevih otrok, ki so brez imetka ali dohodka, do prejema dvamesečnih prejemkov kot podpore. Zaradi tega nasprotstva se je predložilo vprašanje splošni seji državnega sveta, ki ga je proučila in razsodila:

Podpora v znesku dvamesečnih prejemkov umrlega uslužbenca se po navedenem zakonitem določilu izplača ženi ali otrokom uslužbenca in to samo v primeru, kadar razen pokojnine nimajo niti imetka, niti dohodka od imetka ali osebnega dela. Iz besedila zakona „ženi ali otrokom“ sledi nesumljivo, da pripada pravica do podpore bodisi ženi, bodisi otrokom pod predpisanimi pogoji, in sicer tam, kjer je ostala po uslužbenčevi smrti samo žena, njej, kjer pa so ostali samo otroci, tedaj otrokom. Ako so pa po uslužbenčevi smrti ostali žena in otroci, sledi pravica do podpore tudi tedaj iz istega zakonskega predpisa, torej pripada zopet „ženi ali otrokom“, kar pa pomeni, da se tudi tedaj ne morejo izplačati dve podpori, ženi in otrokom, temveč zopet samo ena. Iz tega zopet sledi, da je pravica do podpore z zakonom priznana ženi ali otrokom kot najbližji rod-

bini umrlega uslužbenca, toda brez ozira na to, ali je ostala samo žena ali samo otroci, ali pa eno in drugo.

Ako so torej ostali tako žena kakor otroci, jim zakon priznava samo eno podporo skupno kot neposredni rodbini uslužbenčevi, ne pa posameznim članom ločeno. To pomeni, da se smatrajo glede te pravice vsi skupno za eno rodbino, zaradi česar tudi dohodek ali imetek vdove predstavlja v tem pogledu dohodek ali imetek rodbine same. Ker pa dohodek ali imetek predstavlja po zakonu oviro za prejem podpore, potem tvori ženin imetek ali dohodek, kolikor ni pokojnina, oviro za prejem podpore vsej rodbini, torej tudi otrokom.

Vsekakor more biti tudi primer, da uslužbenčeva vdova ni istočasno tudi mati uslužbenčevih otrok, ali da je mati, da pa vendar ne živi skupno z otroci. V razpravljanih sporih, ki so dali povod, da se je pokrenilo vprašanje, ni bilo takega primera, temveč je vdova bila mati otrok in je z njimi živela, zaradi česar je pri tej odločbi dan samo tak primer.

Iz teh razlogov ter na osnovi § 13 zakona o poslovnem redu v državnem svetu in upravnih sodiščih je splošna seja državnega sveta izdala tole rešenje o razumevanju prvega odstavka § 95 uradniškega zakona:

„V smislu drugega stavka, odstavka 1. § 95 uradniškega zakona izključuje imetek ali dohodek od imetka ali osebnega dela žene umrlega državnega uslužbenca pravico uslužbenčevih otrok, ki so brez imetka in dohodka, do prejema dvamesečnih prejemkov kot podpore.“

(„Iz „Umirovljenika“ št. 9/1940.)

eventuelno dolgo pot do železniške postaje in opravimo ves posel zanje, ako nam pošljejo dotični znesek, zadnji kupon čekovne nakaznice in seveda tudi legitimacijo.

Nabava nove železniške legitimacije.

Za nabavo nove železniške legitimacije mora upokojenec(ka) predložiti blagajni (finančni ali železniški direkciji), ki mu izplačuje prejemke,

a) svojo doprso sliko (fotografijo) v velikosti 6×9 cm;

b) kupon zadnje čekovne nakaznice;

c) 20 din v gotovini. Ta znesek se ne sme nakazati ne v znamkah in tudi ne v kolkah, temveč se mora poslati v gotovini po nakaznici ali po položnici, opremljeni s ček. številko, dotične pokojnino nakazujoče blagajne (finančne ali železniške direkcije). Številka čekovnega računa je razvidna na vsakem kuponu čekovne nakaznice, s katero se nakazuje pokojnina. Ljubljanska finančna direkcija ima čekovni račun št. 10011. Položnice se dobé pri vsaki poštni upravi in jih je treba opremiti s številko omenjenega čekovnega računa. Dobé pa se tudi pri Davčnih upravah. Na zadnji strani fotografije naj vsak napiše svoje ime, poklic in bivališče ter priloži zadnji kupon čekovne nakaznice, s katero mu je bila nakazana pokojnina.

Kateri rodbinski člani upokojencev imajo pravico do železniških legitimacij?

Za rodbinske člane se štejejo zakonska žena, zakonski otroci, pastorki in pastorki in zakonito posvojeni otroci, kakor tudi vdove in otroci umrlih uslužbencev, dokler uživajo pokojnino.

Sinovom gre ugodnost do polnoletnosti, kasneje pa tistim sinovom, ki se redno šolajo, vendar le najdalj do dovršenega 26. leta starosti; rodbinski poglavar mora predložiti o tem potrdilo pristojnega šolskega oblastva. Hčeram gre ugodnost, dokler jih roditelji vzdržujejo, najdalje pa do omožitve.

Ne gre pa ugodnost ne sinovom, ne hčeram, če imajo kakršni koli dohodek v znesku več nego 500.— din na mesec, ženi in otrokom pa ne, če se bavi žena s kakršnim koli poslom, od katerega ima dohodek ali zaslužek.

Da so hčere samskega stanu, dokažejo upokojenci s potrdilom župnega urada. Da pa jih vzdržujejo, čeprav zanje ne prejema več družinske doklade, pa dokažejo s potrdilom pristojne občine.

Ločene žene nimajo pravice do legitimacije.

Kako je ravnati, če kdo izgubi legitimacijo?

Če upokojenec(ka) izgubi železniško legitimacijo, mora to pisмено sporočiti blagajni (direkciji), ki mu izplačuje pokojninske prejemke, in poslati v gotovini 50.— din. Ta znesek se mora poslati po nakaznici ali po čekovni položnici dotične pokojnino nakazujoče blagajne (direkcije), nikakor pa ne v znamkah ali kolkah.

Posvetovalnica — informacije

Železniške legitimacije za upokojence.

Dravska finančna direkcija v Ljubljani, odsek za računovodstvo, nam je poslala v objavo naslednje obvestilo: Štev. 56388/2

V Ljubljani dne 14. nov. 1940.

Uredništvu „Upokojenca“

v

Ljubljani.

V svojem listu izvolite objaviti brezplačno tole obvestilo:

Dravska finančna direkcija razglasa:

Vsi državni upokojenci(ke), ki so zase in za svoje rodbinske člane dobili železniške legitimacije, naj jih že v decembru 1940. predložijo tej direkciji radi podaljšanja veljavnosti za prihodnje leto, zlasti če nameravajo legitimacije uporabljati takoj v začetku leta 1941.

Železniški legitimaciji naj vsak upokojenec priloži: 1. Odrezek (kupon) čekovne nakaznice, po kateri je prejel pokojnino za predzadnji mesec, da se laže ugotovi njegova istovetnost; 2. železniško znamko za 2.— din, ki je v legitimaciji nihče ne sme nalepiti sam.

Denarja za znamke direkcija ne bo sprejemala, ker nima železniških znamk v zalogi. Poštne znamke ali kolke, ki bi jih upokojenci predložili, bo direkcija vračala, ker jih ne more uporabiti.

Upokojencem, ki bi se po 1. decembru 1940. osebno zglasili pri direkciji, se bodo železniške legitimacije podaljšale v sobi št. 3 v pritličju (vhod s Poljanske ceste), toda le od 10—12. ure dopoldne.

Finančni direktor:

Mosetizh s. r.

Nujno prosimo vse člane našega društva, naj ne pošiljajo prošenj, oziroma legitimacij in denarnih zneskov za legitimacije na društvo, ker povzročajo s tem društvu samo nepotrebno delo in poti, ne prihranijo pa sebi ničesar. S tem tudi zavlačujejo izdajo in vrnitev legitimacij. Izvzeti so seveda v inozemstvu živeči člani, ki imajo težkoče zaradi nakazila denarnih zneskov, pa tudi tisti naši člani, ki bivajo daleč od železnice in nimajo prilike, da bi pri železniški blagajni kupili železniško znamko, ki je potrebna za podaljšanje veljavnosti legitimacije. Takim našim članom seveda radi prihranimo

Izplačilna blagajna pošlje znesek 50.— din direkciji državnih železnic za stroške objave o izgubi železniške legitimacije v „Službenih Novinah“.

Za dotično leto, v katerem se je železniška legitimacija izgubila, se upokojencu ali njegovemu rodbinskemu članu sploh ne izda nova legitimacija.

Opozorilo železniškim upokojencem, rentnikom in vdovam glede podaljšanja rumenih legitimacij za leto 1941. in podrobnejša navodila so bila objavljena v septembrski številki „Upokojenca“.

Vsa potrdila in druge listine zaradi legitimacij so oproščena taks.

Železniškim upokojencem, rentnikom in vdovam v vednost.

Za podaljšanje veljavnosti za leto 1941. se morajo rumene legitimacije predložiti le po železniških postajah, kjer upokojenci stanujejo. Predložiti je treba enaka potrdila in zadnji odrezek o prejemanju pokojnine kakor vsako leto ter za vsako legitimacijo plačati 4 din. Poleg tega naj tudi oni upokojenci, katerim so bile legitimacije izdane v letu 1931. in so že izrabljene, pa pri zadnji zbirki niso predlo-

žili novih slik, predložijo nove slike s potrebnimi potrdili in po 12.— din za izdajo novih legitimacij. Ljubljanska glavna postaja sprejema legitimacije v računski pisarni od 14. do vštete 20. novembra. Postaja Šiška pa od 6. do 10. in od 15. do 20. novembra. V interesu zgoraj navedenih upokojencev je, da gornje navedbe upoštevajo, ker se s tem pospešita izdaja in podaljšanje legitimacij.

Prošnja za odplačevanje v uradniški sklad v obrokih za prevedene pokojnine častnikov in njihovih rodbin:

Ministrstvu financ Beograd.

Po odloku ministra vojske in mornarice S... štev... preveden(a) sem na pokojninske prejemke po zakonu o ustroju vojske in mornarice in stopam v članstvo uradniškega pokojninskega sklada kot vlagatelj.

Prosim, da se mi odobri odplačevanje za čas od 1. aprila 1931 do 31. marca 1940 v mesečnih obrokih po... din od 1. decembra 1940.

Odlok ministrstva vojske in mornarice S. štev... prilagam v dveh izvodih.

Naši novi člani

V tretjem četrtletju 1940 so pristopili sledeči novi člani:

139. Bacciavella Valentin, žel. uslužbenec v p. v Vevčah.
140. Cuzak Albina, vdova po morn. poročniku v Kranju.
141. Finžgar Josip, služitelj tehn. fakult. v p. v Ljubljani.
142. Ferik Josipina, vdova po žel. uradn. v Bresternici.
143. Fink Adolf, pomož. sekretar v p. v Ljubljani.
144. Gradišnik-Tavčar Viktorija, učiteljica v p. v Mariboru.
145. Jadran Valentin, oficir v p. v Ljubljani.
146. Juvanec Ivana, vdova po šol. uprav. v Ljubljani.
147. Jelševar Anton, orožnik v p. v Laverci.
148. Klobučar Marija, vdova po viš. sodn. svetniku v Ljubljani.
149. Knaflič Andrej, poštni zvanik v p. na Bledu.
150. Koprivec Angela, sirota po železničarju v Ljubljani.
151. Maravič Fani, vdova po majorju v St. Veit a/Glan, Nemčija.
152. Mazi Olga, učiteljica v p. v Ljubljani.
153. Mittoni Franc, žel. zvan. v p. v Gradcu pri Litiji.
154. Novak Ivana, vdova po orož. naredn. v Podgradu.

155. Peršič Bogomir, žel. uradnik v p. v Dev. Mar. v Polju.
156. Pivk Rozalija, vdova po žel. kretn. v Franc-talu pri Zemunu.
157. Praznik Silvija, soproga viš. davč. uprav. v p. v Krškem.
158. Potokar Antonija, vdova po pošt. uradniku v Ljubljani.
159. Ratej Franc, šol. upravitelj v p. v Mariboru.

Dopisi

Pojasnilo k dopisu v „Upokojencu“ štev. 8 z dne 20. avgusta 1940.

Neovrgljivo dejstvo je, da dobivajo tudi nekateri staroupokojenci več pokojninskih prejemkov kakor njih enaki tovariši novoupokojenci. Zato ni pravilno, ako se vedno in vedno ponavlja, da so staroupokojenci zapostavljeni napram enakim novoupokojencem. Resnica pa je: dokler ne bo izenačenja vseh upokojencev (to je ne samo izenačenja tistih staroupokojencev, ki bi po novem prejemali več), toliko časa bodo obstajale nezakonnosti med enakimi, pa ne samo med staroupokojenci napram novoupokojencem, marveč tudi obratno.

To sem hotel povedati v svojem dopisu in ničesar drugega.

O neki jezici, ki jo omenja dopisnik g. K. v „Upokojencu“ štev. 9 z dne 20. septembra 1940, pa ne more biti govora. Pač pa bi se lahko mislilo ravno nasprotno iz razloga, ker navedeni dopisnik v svojem dopisu tolikrat brez potrebe ironično imenuje stanovsko ime, ki je neke vrste ljudem neprijetno.

G. K. navaja dalje, da naj dopisnik izve, da je on plačeval v zlatu v pokojninski sklad. Prosim ga, naj blagovoli vzeti na znanje, da je dotični, kateremu odgovarja, tudi 17 let plačeval kakor on, da pa mora sedaj še plačevati v uradniški pokojninski sklad zato, ker je služil do leta 1935. v Črni gori, kar pa g. K. ni treba, ker je staroupokojenec. Mislim, da je s tem že dosti rečeno tudi glede težke službe.

Z odličnim spoštovanjem

I. R., orož. naredn. v p.

Opomba uredništva: K temu dopisu, kakor tudi k člankom naših članov, objavljenim v julij-ski in avgustovi številki letošnjega „Upokojenca“, je treba pripomniti, da je iz njihove vsebine razvidno, da **posameznim dopisnikom niso popolnoma jasno znani zakonski predpisi glede odtegljajev staroupokojencev.**

Staroupokojenci plačujejo uslužbenski davek in kučuk ter posebni prispevek za narodno obrambni sklad, kakor tudi novoupokojenci po zakonu iz leta 1923. in pozneje.

Oproščeni so edino plačevanja prispevka v uradniški pokojninski sklad in 1% izrednega prispevka k uslužbenskemu davku.

Deležni pa so staroupokojenci rodbinske doklade za ženo, mesečno 120.— din, ne pa 140.— dinarjev, kakor je trdil dopisnik v avgustovi številki. Novoupokojenci niso deležni te doklade. Nadalje je razlika v tem, da se staroupokojencem, ki nimajo 30 let dejanske državne službe in ki imajo dohodkov od osebne dela ali kakršne koli vrste zaposlitve v prvem draginjskem razredu mesečno nad din 3000.—, v II. nad 2.500.— dinarjev in v III. nad 1500.— din, zniža osebna doklada za 25% (velja tudi za rodbinske upokojenke, ki niso dovršile 60 let starosti), medtem ko ostalim državnim upokojencem (novoupokojencem) v tem primeru osebna in rodbinska doklada **ne pripada** (čl. 25 uredbe o osebni in rodbinski dokladi državnih upokojencev v novi izpopolnjeni obliki) (glej „Sl. list“ banske uprave 34. kos z dne 7. aprila 1940).

Vse to je bilo že objavljeno o raznih prilikah v „Upokojencu“. Ponavljamo in objavljamo pa to z namenom, da ne bodo naši člani po netočnih dopisih naših dopisnikov napačno informirani in da bo jasno, kakšne odtegljaje in kakšne doklade imajo eni ali drugi.

Glasilno banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani. Predstavniki dr. Ivan Vrtačnik. — Odgovorni urednik Anton Spendè. — Tisk J. Blasnika nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija, d. d. v Ljubljani. Predstavniki L. Mikuš. — Vsi v Ljubljani.

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin r. z. z o. z.

Ljubljana, Vodnikov trg štev. 5 - Telefon štev. 4421

DRŽAVNI USLUŽBENCI IN UPOKOJENCI! Vaša nakupovalnica mora biti edino zadruga prodajalna. V zalogi ima vedno sveže špeci-lirsko blago. Dostava na dom brezplačna. Preskrbuje kurivo, posreduje nakup manufakturnega blaga. Na zalogi ima vsakovrsten porcelan, emaj-lirano kuhinjsko posodo, jedilni pribor, ki ne rjavi, itd.

Širite zadrugo misel med svojimi tovariši!